Sbírka zákonů a nařízení
Protektorátu Čechy a Morava.

Částka 15. Vydána dne 14. února 1940.
Cena: K 2·40.

Obsah: **47.** Nařízení o zdravotněpolicejních opatřeních při dovozu masa, masných výrobků a živočišných tuků.

47.

Vládní nařízení ze dne 7. prosince 1939 o zdravotněpolicejních opatřeních při dovozu masa, masných výrobků a živočišných tuků.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

Všeobecná ustanovení.

§ 1.

(1) Masem, pokud se týče masnými výrobky, ve smyslu tohoto nařízení se rozumějí všechny části teplokrevných zvířat ve stavu čerstvém nebo připraveném, pokud jsou způsobilé k lidskému požívání; masnými výrobky se rozumí též salámové zboží, které bylo vyrobeno z masa teplokrevných zvířat. Považuje se tudíž za maso, pokud se týče za masné výrobky:

a) svalstvo (s kostmi, tukem, vazivem a mízními uzlinami nebo bez těchto částí), jazyk, srdce, plíce, játra, slezina, ledviny, mozek, brzlík, jícen, žaludek, tenké a tlusté střevo, okruží, močový měchýř, vemeno, celá kůže vepřová, u skotu kůže na hlavě s mulcem, patrem a ušima, jakož i kůže na koncích končetin, kosti s měkkými částmi upevněnými na nich, čerstvá krev;

b) salámové zboží a podobné výrobky z rozmělněného (na př. ze sekaného nebo mletého) masa.

(2) Opatřením podle tohoto nařízení podléhají rovněž nezpracované tuky, získané z teplokrevných zvířat (na př. lůj, sádlo hřbetní a bokové, plsní sádlo, tuk z okruží a předstěry), a připravené tuky, vyrobené z teplokrevných zvířat, na př. sádlo přepuštěné i lisované, oleomargarin, premier jus a dále i margarin a jiné směsi tuků, obsahují-li tuky z teplokrevných zvířat, nikoli však čerstvé a přepuštěné máslo.

(3) Jiné výrobky z masa, zejména masné výtažky, masné peptony, želatiny živočišného původu a polévkové kostky se nepovažují za maso.

§ 2.

(1) Za čerstvé maso se považuje maso, které s výjimkou případného chlazení nebylo podrobeno žádné úpravě za účelem uchování, dále maso, které sice bylo podrobeno takové úpravě, ale v podstatě podrželo vlastnosti čerstvého masa nebo jich může znovu nabýti patřičnou úpravou.

(2) Vlastnost čerstvého masa nezaniká zejména:

a) zmražením nebo vysušením, což se netýká sušených střev (§ 3, odst. 4),

b) povrchním posypáním solí, cukrem nebo jinými chemickými látkami,

c) pouhým uzením,

d) uložením v octě,

e) zalitím do tuku, želatiny nebo jiných látek, aby bylo zabráněno přístupu vzduchu,

f) vstřiknutím konservačních prostředků do cév nebo do masa.

(3) Za celé tělo zvířete — bez ohledu na zvláštní ustanovení § 6 — se považuje poražené zvíře po stažení kůže a vynětí vnitřností. Hlava oddělená od prvního obratle, konce končetin i s tak zv. holeněmi a ocas

mohou však chyběti, pokud bude to zvláštním ustanovením povoleno.

§ 3.

(1) Za připravené se považuje všechno maso, které při přípravě pozbylo i ve vnitřních vrstvách vlastností čerstvého masa a ani úpravou jich nemůže znovu nabýti.

(2) Za takové se považuje zejména maso připravené naložením, jímž se rozumí i dostatečně silné nasolení, nebo vysokou teplotou (vařením, pečením, dušením nebo smažením). Za úplné naložení (nasolení) se považuje taková úprava, po které maso i v nejhlubších vrstvách obsahuje 6% kuchyňské soli; to platí pro slaninu potud, že uvedený nejmenší obsah soli musí býti obsažen alespoň v tenkých vrstvách svalstva v ní uložených.

(3) Za připravený tuk ve smyslu tohoto nařízení se považuje přepuštěný nebo lisovaný tuk, čištěný nebo nečištěný tuk, na př. sádlo, oleomargarin, premier jus a podobné výrobky; dále umělé jedlé tuky z teplokrevných zvířat ve smyslu § 1 zákona ze dne 25. září 1901, č. 26 ř. z. z roku 1902, o obchodu máslem, sýry, přepuštěným máslem, sádlem a jejich náhražkami, nebo vládního nařízení ze dne 2. března 1939, č. 49 Sb. I, o některých opatřeních týkajících se výroby a prodeje umělých jedlých tuků.

(4) Ve smyslu tohoto nařízení se považují:

a) za šunky: horní části přední a zadní končetiny vepřů, od horních kostí neoddělené, s kůží nebo bez kůže;

b) za hřbetní a bokové sádlo: vrstva vepřového tuku mezi kůží a svalovým masem, zvláště na hřbetě a na bocích, s kůží nebo bez kůže, i se slabými v tuku uloženými vrstvami svalstva;

c) za střeva: tenké a tlusté střevo a močový měchýř u skotu, vepřů, ovcí, koz, koní, mulů a mezků nebo jiných jednokopytníků, dále žaludek u vepřů a jícen u skotu;

d) za salámové zboží a jiné výrobky z rozmělněného masa: zejména veškeré zboží, které pozůstává zcela nebo zčásti z rozmělněného masa a jest naplněno do střev přírodních nebo umělých, dále sekanina, maso škrabané, třené, prejt, rosol z drobného masa, masový prášek, masová moučka (mimo krmnou) s přísadami nebo bez přísad;

e) za krabice nebo podobné nádoby vzduchotěsně uzavřené: zejména krabice, pouzdra, hrnce (kelímky) a sklenice všech tvarů a velikostí, byl-li jejich obsah — po předchozí jiné úpravě nebo bez ní — konservován zamezením přístupu vzduchu.

§ 4.

(1) Kromě ustanovení § 6, odst. 4 a § 27, písm. A, č. II platí pro sobí maso ustanovení o mase hovězím, pro maso divokých vepřů ustanovení o vepřovém mase. Ostatní zvěřina, jakož i maso z teplokrevných mořských zvířat a z drůbeže nepodléhají omezením dovozu podle tohoto nařízení, ani úřednímu vyšetření při dovozu; totéž platí i pro maso, masné výrobky a tuk, které se berou pro spotřebu cestou, a pro masné výrobky ve váze do pěti kg, posílané z ciziny poštou prokazatelně jako dar pro spotřebu chudých. Ministerstvo sociální a zdravotní správy může však v dohodě s ministerstvy zemědělství a průmyslu, obchodu a živností rozšířiti omezení dovozu vyhláškou v Úředním listě i na tyto případy.

(2) Buvoli podléhají stejným předpisům jako skot.

Omezení dovozu a průvozu.

§ 5.

Zakazuje se dovoz:

1. masa ve vzduchotěsně uzavřených krabicích nebo v podobných nádobách a salámového zboží nebo jiných výrobků z rozmělněného (sekaného nebo mletého) masa;

2. masa psů, jakož i připravovaného masa koní, oslů, mulů, mezků nebo jiných jednokopytníků, vyjímajíc střeva;

3. masa připraveného za použití některé z dále uvedených látek nebo přípravků ji obsahujících:

a) kyseliny borité nebo jejích sloučenin,

b) formaldehydu nebo látek, které při použití odštěpují formaldehyd,

c) hydroxydů a uhličitanů alkalií, ammonia a žíravých zemin,

d) kyseliny siřičité a jejích solí a solí kyseliny sirnaté (sirnatanů),

e) fluorovodíku a jeho sloučenin,

f) kyseliny benzoové a jejích sloučenin, jakož i derivátů kyseliny benzoové (včetně kyseliny salicylové) a jejich sloučenin (vyjímajíc použití kyseliny benzoové v množství do 0,2 g nebo benzoanu sodného v množství do 0,24 g na 100 g umělých tuků jedlých),

g) chlorečňanů,

h) dusitanů (vyjímajíc soli k nakládání masa, sestávající z kuchyňské soli a z přísady nejvýše 0,6% dusitanů, stejnoměrně rozmíchaných),

i) kyselin fosforu a jejich sloučenin,

j) barviv všeho druhu, vyjímajíc zdraví neškodné žluté barvivo u margarinu a zdraví neškodná barviva u umělých obalů salámů, pokud to není v rozporu s jinými předpisy.

§ 6.

(1) Čerstvé maso může býti dováženo jen jako celá těla (§ 2, odst. 3), která mohou býti u skotu, vyjímajíc telata, rozčtvrcena a u vepřů rozpůlena. Za telata se považuje skot do mrtvé váhy 75 kg. S těly zvířat musí býti v přirozené souvislosti pohrudnice a pobřišnice, plíce, srdce, ledviny a u krav i vemeno s příslušnými mízními uzlinami. K sobě patřící půlky zvířat musí býti baleny vedle sebe a opatřeny značkami a čísly, podle nichž se dá snadno poznati, že náležejí k sobě. Orgány a ostatní části, které mají býti vyšetřeny (§§ 6 až 12 přílohy A), nesmějí býti naříznuty, toliko do žláz mezihrudních a do srdce může býti provedeno po jednom řezu. Ministerstvo sociální a zdravotní správy může v dohodě s ministerstvy zemědělství a průmyslu, obchodu a živností povolovati vyhláškou v Úředním listě výjimky z ustanovení prvé a třetí věty, jakož i rozšířiti ustanovení třetí věty též na další vnitřní orgány.

(2) U skotu, vyjímajíc telata (odstavec 1), musí býti dovážena v přirozené souvislosti s těly i hlava nebo dolní čelist se žvýkacími svaly, u vepřů i hlava s jazykem a hrtanem; mozek a oči mohou chyběti. Skot může býti dovážen s hlavou oddělenou od těla, jsou-li hlava i tělo označeny značkou nebo číslem, aby se poznalo, že náležejí k sobě.

(3) U koní, oslů, mulů, mezků a jiných jednokopytníků musí alespoň částečně s tělem přirozeně souviseti mimo části jmenované v odstavci 1 též hlava, hrtan, průdušnice a celá kůže.

(4) U divokých vepřů mohou chyběti plíce, srdce a ledviny.

(5) Játra hovězí, telecí nebo vepřová mohou býti dovážena pouze jako celé orgány (s příslušnými mízními uzlinami), a to čerstvá od začátku listopadu do konce dubna, zmražená po celý rok, jsou-li tak zabalena, aby se mohl prohlédnouti každý kus zvláště.

§ 7.

(1) Maso naložené (nasolené) může se mimo šunky, hřbetní a bokové sádlo (slaninu) a střeva dovážeti v kusech, není-li jejich váha menší než 4 kg.

(2) Při uzeném mase, které bylo před uzením naloženo, se postupuje jako při mase naloženém.

(3) Mízní uzliny, jichž vyšetření jest předepsáno (§ 7 přílohy A), nesmějí chyběti nebo býti naříznuty, avšak do uzlin mezihrudních a do srdce může býti provedeno po jednom řezu.

§ 8.

Maso, masné výrobky a tuky, které prokazatelně byly již v Protektorátu Čechy a Morava podle předpisu vyšetřeny a vyvezeny do celní ciziny, jest nutno při opětném dovozu úředně vyšetřiti, zda se zatím nezměnily.

§ 9.

Pro maso, masné výrobky a tuky, dovážené v malém pohraničním styku nebo v tržním styku pohraničních okresů, platí ustanovení tohoto nařízení; výjimky mohou býti stanoveny vládním nařízením.

§ 10.

(1) Bezprostřední průvoz masa, masných výrobků a tuků se nepovažuje za dovoz podle tohoto nařízení.

(2) Za bezprostřední průvoz se považuje doprava, při které se zboží opět vyváží, aniž bylo v Protektorátu Čechy a Morava zpracováno a přišlo do volného oběhu (vyšlo z celní kontroly) nebo vyšlo při poštovní dopravě z opatrování poštovní správou.

(3) Při převozu zboží do celního skladiště jest bezprostředním průvozem pouze případ, kdy mimo předpoklady uvedené v odstavci 2 se zjistí již při ohlášení zboží k uložení ve skladišti, že nemá přijíti do volného obchodu.

Zásady pro zdravotní vyšetření dováženého masa, masných výrobků a tuků.

§ 11.

(1) Dovážené maso, masné výrobky a tuky vyšetřuje okresní úřad, a to zpravidla úředním veterinářem. Může však se souhlasem ministerstva sociální a zdravotní správy použíti k výkonu této služby i jiných veterinářů

a k provádění prohlídek na svalovce, jakož i k pomoci při vyšetřování na uhřivost také jiných osob, které prokázaly podle příslušných předpisů dostatečné znalosti. Za prohlídky se vybírají poplatky (příloha D), plynoucí do protektorátní pokladny. Směrnice pro způsob jejich vybírání vydá úřadům ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem dopravy. Koná-li se prohlídka v obci, v níž maso, masné výrobky nebo tuky mají býti uvedeny do oběhu, není obec oprávněna vybírati za prohlídku poplatky. Dovážené maso, masné výrobky a tuky mohou býti dopravovány přes stanice a poštovní úřady, které určí a vyhlásí v Úředním listě ministerstvo sociální a zdravotní správy v dohodě s ministerstvy zemědělství, průmyslu, obchodu a živností, dopravy a financí, a musí býti úředně vyšetřeny. V pohraničních stanicích, které budou určeny k prohlídce cizozemského masného zboží, lze vyšetření provésti jen, pokud jím nebude způsobeno zdržení v přepravě. Jinak jest úřad povinen poukázati zásilku, jejíž prohlídka vyžaduje delšího času, do vhodné stanice s prohlídkou cizozemského masného zboží, ležící na pravidelné cestě k místu určení.

(2) Způsobilost masa, masných výrobků a tuků musí býti ověřena osvědčením veterináře vývozního státu o zdravotně nezávadném původu a stavu zboží, zjištěném bezprostředně před odesláním.

(3) Zboží pro veterinářské vyšetření budiž přichystáno podle pokynů veterináře (vnitřnosti vyňaty, plsní sádlo uvolněno, vepři rozpůleni, části masa pověšeny nebo položeny ve vyšetřovací prostoře); nedodá-li osoba oprávněná k nakládání se zásilkou sama pomocnou sílu, stane se tak za náhradu, kterou jí uloží úřad.

(4) Chemická vyšetření nutno prováděti v nejbližším všeobecném ústavu pro zkoumání potravin, po případě k tomu zvlášť ustanoveným potravním chemikem. Předběžné vyšetření tuků provádí chemik nebo veterinář.

§ 12.

(1) Dováží-li se maso syrové, vyšetří se každé jednotlivé tělo zvířete; dováží-li se maso připravené, vyšetří se u střev a dále u tuků jednotlivé balíky zásilky, v ostatních případech jednotlivé kusy zboží, není-li přípustno omeziti vyšetření jen na vzorky, odebrané namátkou podle ustanovení dalších odstavců.

(2) Při zásilkách připraveného masa a tuku může se vyšetření omeziti na vyšetření vzorků odebraných namátkou, a to, jde-li o tuk a střeva, celé vyšetření, u ostatního masa vyšetření:

a) na použití zakázaných látek [§ 5, č. 3, písm. a), § 14, odst. 1, písm. b)],

b) na stanovenou nejmenší váhu [§ 7, odst. 1 a § 14, odst. 1, písm. c)],

c) na úplné naložení nebo jinou dostačující přípravu [§ 3, odst. 1 a 2 a § 14, odst. 1, písm. d)].

Omeziti vyšetření na vzorky odebrané namátkou jest však přípustno jen tehdy, skládá-li se zásilka podle obsahu dokladů (účtů, nákladního listu železničního nebo lodního a pod.) ze stejného zboží pocházejícího z téže výroby, které lze pokládati za stejné i podle vnějších znaků, podle způsobu balení a označení (viz přílohu C). Odběr vzorků namátkou se provede podle ustanovení § 14, odst. 3 a 4 a § 15, odst. 5.

(3) Vyskytne-li se při vyšetřování vzorků, odebraných namátkou, závada, přeruší veterinář vyšetření a písemně nebo protokolárně o tom vyrozumí osobu oprávněnou nakládati se zásilkou a uvede příčinu pozastavení. Během jednoho dne po vyrozumění může osoba, oprávněná nakládati se zásilkou, zboží dobrovolně vzíti zpět před dalším vyšetřením (viz však § 25, odst. 3), pokud není nutno zásilku neškodně odstraniti (§ 19, odst. 1, č. I) nebo zboží vrátiti (§ 19, odst. 1, č. II a § 21). Nevezme-li se zboží zpět, vyšetří se nejprve všechny vzorky, namátkou podle § 14, odst. 3 a 4 a podle § 15, odst. 5 odebrané, zda nemají vadu pozastaveného vzorku. Nemá-li toto vyšetření pro pozastavení všech namátkových vzorků podle § 19, odst. 1, č. II, písm. A (nebo § 21, odst. 3) za následek odmítnutí celé zásilky, budiž osoba, oprávněná nakládati se zásilkou, nejprve znovu stejným způsobem vyrozuměna o výsledku vyšetření s tím, že může do dvou dnů vzíti zpět nepozastavený zbytek zásilky. Nepoužije-li tohoto oprávnění, musí býti u střev a tuků veškeré ostatní balíky zásilky a u jiných zásilek všechny ostatní jednotlivé kusy masa vyšetřeny, zda nemají vady pozastaveného vzorku. Chemické vyšetření nutno však v každém takovém případě, vyjímajíc tuky, provésti tak, že se ze všech balíků zásilky nebo z ostatních kusů masa odeberou vzorky podle § 14, odst. 4. Při vyrozumění strany podle tohoto odstavce se výslovně upozorní na danou lhůtu a na následky jejího promeškání, jakož i na ostatní následky, vyplývající z pozastavení zboží, zejména, že by se

poplatky zvýšily, kdyby se rozšířil rozsah vyšetření namátkových vzorků.

§ 13.

(1) Při zásilkách čerstvého masa se především zkouší:

a) zda skutečný stav zásilky souhlasí s údaji dokladů,

b) zda zásilka nepodléhá zákazům uvedeným v § 5,

c) zda zásilka vyhovuje ustanovením § 6,

d) zda maso není závadné s hlediska zdravotní nebo veterinární policie, při čemž se maso vepřové vyšetří zvláště na svalovce.

(2) Čerstvé maso se vyšetřuje chemicky, je-li podezření, že tu bylo použito některé z látek uvedených v § 5, č. 3.

§ 14.

(1) Jde-li o maso připravené, vyjímajíc tuky, nutno zkoušeti:

a) zda zboží vyhovuje údajům v dokladech,

b) zda zboží nepodléhá zákazům uvedeným v § 5,

c) zda zboží vyhovuje ustanovením § 7, odst. 1,

d) zda kusy masa jsou úplně naložené (prosolené), vařené nebo jinak připravené ve smyslu § 3, odst. 1,

e) zda zboží není závadné s hlediska zdravotní nebo veterinární policie, při čemž vepřové maso musí býti vyšetřeno zvláště na svalovce.

(2) Při vyšetření podle odstavce 1, písm. b) se provádí také chemické vyšetření, aby bylo zjištěno:

a) zda nejde o pokus dovézti proti předpisu § 5, č. 2 koňské maso pod nesprávným označením v případě, jestliže je podezření z takového pokusu a jestliže biologické vyšetření (§ 16 přílohy A) nedává jasný výsledek;

b) zda nebylo použito některé z látek uvedených v § 5, č. 3; toto vyšetření se však provádí u šunek při poštovních zásilkách do tří kusů, při jiných poštovních zásilkách ve váze do tří kg, u sádla hřbetního a bokového a u střev, jakož i při zásilkách, které patří prokazatelně k stěhovaným svrškům přistěhovalců nebo dělníků, jen tehdy, je-li podezření, že těchto látek bylo použito.

(3) Jsou-li splněny předpoklady podle § 12, odst. 2 pro omezení vyšetření na namátkové vzorky, vyšetří se u zásilek skládajících se z jednoho nebo ze dvou balíků (bedny, sudu, koše, pytle a pod.) každý balík, u zásilek skládajících se z více balíků nejméně desetina z nich. Skládá-li se zásilka z nebalených šunek nebo z jiných kusů masa, pokládá se počet do dvaceti kusů za jeden balík. Z takto určeného počtu balíků nebo z částí zásilky, které mají býti považovány za balík, se odebere pro vyšetření (vyjímajíc chemické vyšetření upravené v odstavci 4) podle odstavce 2, písm. b) nejméně jedna desetina zásilky, a to, jde-li o skutečné balíky, z různých míst. Vyšetřování musí však býti prováděno nejméně u dvou kusů masa z každého jednotlivého balíku nebo z části zásilky, která má býti považována za balík.

(4) Pro pravidelné chemické vyšetření, předepsané v odstavci 2, písm. b), se odebírá z každého, podle odstavce 3 určeného balíku nebo z části zásilky, která má býti považována za balík, aspoň jeden smíšený vzorek a při balících, skládajících se z více než z třiceti kusů masa, aspoň dva smíšené vzorky, pokud možno z četných kusů masa a při skutečných balících z různých míst. Mimo to se odebere z určených balíků, je-li maso naloženo v láku nebo lze-li zevně seznati, že bylo použito konservační soli, ještě po jednom vzorku láku nebo, možno-li, konservační soli. Je-li při stejných zásilkách sádla hřbetního a bokového nebo střev podezření, že bylo použito některé z látek uvedených v § 5, č. 3, provede se chemické vyšetření k vysvětlení podezření podle odstavce 2, písm. b) alespoň u namátkových vzorků, které nutno odebrati podle shora uvedených zásad. U střev jest však třeba — vyjímajíc případné vyšetření vzorků láku nebo konservační soli — vždy vyšetřiti jen jeden smíšený vzorek, který se odebere z balíků vybraných pro odběr namátkových vzorků, a to z různých míst.

§ 15.

(1) Vyšetření umělého tuku se skládá ze zkoušky předběžné a hlavní.

(2) Při předběžné zkoušce se vyšetřují tyto okolnosti:

a) zda balené kusy vyhovují údajům dokladů a zda jsou označeny podle předpisů zde platných („margarin“, „umělý jedlý tuk“),

b) zda tuk v balených kusech podle svého zevnějšku odpovídá příslušnému druhu, při čemž nutno hlavně bráti zřetel na barvu a hutnost, vůni a podle potřeby i na chuť, dále zda nejsou na povrchu nebo uvnitř tuku plísně nebo kolonie bakterií, či jiné známky poukazující na to, že jde o tuk zkažený.

(3) Hlavní zkouška se koná se zřetelem k tomu:

a) zda jsou na tuku zevní známky poukazující na padělání nebo napodobení nebo na jinou jakost odporující předpisům;

b) zda tuk není padělaný, napodebený nebo zkažený, zda vyhovuje ustanovení § 3 zák. č. 26/1902 ř. z., nebo zda obsahuje některou z látek uvedených v § 5, č. 3;

c) u margarinu, zda byl přidán poznávací prostředek (bramborový škrob nebo sezamový olej);

d) vepřové sádlo přepuštěné se zkouší refraktometrem.

(4) Vzorky pro hlavní zkoušku se odebírají podle ustanovení přílohy C a bez odkladu se zašlou příslušnému místu. U poštovních zásilek a vzorků zboží do tří kg, jakož i při zásilkách, které patří prokazatelně k stěhovaným svrškům přistěhovalců nebo dělníků, se koná hlavní chemické vyšetření jen, je-li zásilka podezřelá.

(5) Za obdobných podmínek, jako jsou uvedeny v § 12, odst. 2 pro omezení vyšetření na namátkou odebrané vzorky, má se předběžná zkouška a vyšetření při hlavní zkoušce, uvedené v odstavci 3, písm. a), c) a d), provésti alespoň u 2 balíků, při počtu od 40 do 100 balíků u 5%, při vyšším počtu až do 500 balíků u 3% a při ještě vyšším počtu u 2% všech balíků.

(6) Hlavní zkouška podle odstavce 3, písm. b) se za stejného předpokladu omezí na menší počet vzorků předepsaných pro hlavní zkoušku a k tomu se vybere při počtu vzorků do šesti dva, do osmnácti tři, do dvacetiosmi šest vzorků a z každých dalších šesti po jednom vzorku.

§ 16.

(1) Vyšetření se koná podle pravidel obsažených:

1. ve směrnicích pro vyšetřování masa, masných výrobků a tuků dovážených z ciziny (příloha A);

2. v návodu k vyšetření masa na svalovce a uhry (příloha B);

3. v návodu k odebrání vzorků k chemickému vyšetření masa a tuku a v návodu k předběžné zkoušce umělých tuků a k posouzení jednotnosti zásilek (příloha C).

(2) Chemické vyšetřování masa a tuku se provádí podle Potravního kodexu a jiných směrnic, jež budou vydány ministerstvem sociální a zdravotní správy v dohodě s ministerstvy zemědělství a průmyslu, obchodu a živností.

Jak se naloží se zbožím po provedeném vyšetření.

§ 17.

Při pozastavení zboží se bez újmy jiných opatření, která nutno nařiditi podle platných předpisů, postupuje podle §§ 18 až 21.

§ 18.

(1) Pro maso čerstvé platí tyto zásady:

I. Neškodně se odstraní (§ 28):

A. Veškerá těla zvířat celé zásilky, lze-li podle společného původu, způsobu dopravy nebo podle jiných okolností předpokládati, že došlo k přenosu nakažliviny, aneb zjistí-li se třeba jen na jediném těle mor skotu, snět slezinná, snět chřestivá, nákaza zvěře a skotu, mor vepřů, nákaza vepřů (při této nemoci jen, jde-li o celkové onemocnění), neštovice, vozhřivka nebo odůvodněné podezření některé z těchto nemocí.

B. Jednotlivé tělo zvířete, zjistí-li se vzteklina, červenka vepřů, septikaemie, pyaemie, piroplasmosa, úplavice nebo odůvodněné podezření z některé z těchto nemocí, dále, zjistí-li se u vepře trichinosa nebo u skotu nebo vepře silná uhřivost; k žádosti osoby, oprávněné nakládati se zásilkou, možno dovoliti zpětný vývoz trichinosních vepřů, jestliže maso není nápadně změněno a byly-li maso i tuk před zpětným vývozem upraveny podle platných předpisů vařením nebo dušením po případě přepuštěním.

C. Změněné části (nejde-li o případy uvedené pod č. I, písm. A a B):

a) jsou-li ve vnitřnostech ojedinělí, na člověka nepřenosní cizopasníci;

b) při lokální aktinomykose;

c) při tuberkulose,

jsou-li jen mízní uzliny průduškové, mezihrudní a mízní uzliny jaterní (dovážejí-li se zároveň játra) tuberkulosně změněny nebo, je-li změněna jen některá z nich, a jsou-li v těchto případech tuberkulosní ložiska méně rozsáhlá a suchá, sesýrovatělá nebo zvápenatělá,

dále (jen za předpokladu, že se v přirozené souvislosti s těly dovážejí játra a slezina a že tyto orgány i jejich mízní uzliny jsou prosty tuberkulosy), jsou-li mízní uzliny hrtanové

buď samotné nebo zároveň s mízními uzlinami průduškovými a mezihrudními nebo s některou z nich tuberkulosně změněny tak, jak je uvedeno v prvém případě,

nebo jsou-li tuberkulosní ložiska podobného druhu pouze v plicích nebo zároveň též v mízních uzlinách průduškových a mezihrudních nebo jen v některé z nich, pokud nevznikla cestou krevního oběhu, a jsou-li méně rozsáhlá a suchá, zesýrovatělá nebo zvápenatělá.

Orgány, k nimž patří onemocnělé mízní uzliny, musí býti ve všech shora uvedených případech zničeny;

d) při plicní nákaze nebo při odůvodněném podezření z této nákazy;

e) při nákaze vepřů nebo při července (kopřivce) anebo při odůvodněném podezření z některé z těchto nemocí;

f) při povrchní hnilobě nebo hnilobě menšího rozsahu a podobných rozkladných procesech, při napadení hmyzem nebo při znečištění v menším stupni.

II. Dovoz se odmítne:

A. všech těl zvířat příslušné zásilky, o kterých jest nutno předpokládati, že byla na ně přenesena nakažlivina, byla-li třeba jen u jediného zvířete zjištěna plicní nákaza nebo nákaza vepřů (s výjimkou případu uvedeného v odstavci 1, č. I, písm. A) nebo slintavka a kulhavka nebo odůvodněné podezření z některé z těchto nemocí, a to při nákaze plicní, nákaze vepřů, nebo při podezření z některé z těchto nemocí po neškodném odstranění změněných částí [č. I, písm. C, d) a e)];

B. jednotlivých těl zvířat, která byla pozastavena při zkoušce provedené podle § 13, nemají-li býti neškodně odstraněna podle č. I, písm. A a B. Jde-li o případ pod č. I, písm. C, a), b), c) nebo f), upustí se od odmítnutí, jestliže po odstranění a zničení změněných částí není důvodu k pozastavení. Bez zřetele k těmto výjimkám nutno zboží odmítnouti zejména:

a) nevyhovuje-li údajům dokladů;

b) svědčí-li jakost masa o tom, že zvíře bylo špatného výživného stavu;

c) jeví-li maso nápadné úchylky barvy, vůně, chuti nebo hutnosti nebo jsou-li v něm uloženy cizí látky;

d) je-li maso se zřetelem k poživatelnosti značně změněno hnilobou, plísní, hmyzem, znečištěním a pod., nebo bylo-li nafukováno;

e) jeví-li mízní uzliny zduření s krevními výrony nebo bez nich, sesýrovatění nebo zvápenatění;

f) jde-li o tuberkulosu nebo o červenku (kopřivku), nebo o důvodné podezření z těchto nemocí;

g) jsou-li v mase ojedinělé uhry (cysticercus inermis u skotu, cysticercus cellulosae u vepřů);

h) jestliže orgány nebo jiné části těla, které mají býti vyšetřeny, proti ustanovení § 6 chybějí nebo byly naříznuty.

(2) Jde-li o pozastavení uvedené v odstavci 1, č. II, písm. B, a), může se upustiti od odmítnutí, předloží-li se dodatečně příslušné doklady pro pozastavené zboží.

§ 19.

(1) Pro připravené maso, vyjímajíc tuky, platí tato ustanovení:

I. Neškodně se odstraní:

a) všechny balíky, patřící k zásilce, pokud se může předpokládati se zřetelem ke společnému původu, způsobu balení a dopravy nebo k jiným okolnostem, že došlo k přenesení nakažliviny, byla-li třebas jen na jednom kusu masa zjištěna některá z nemocí uvedených v § 18, odst. 1, č. I, písm. A, nebo je-li odůvodněné podezření z některé z nich;

b) jednotlivý balík, byla-li na některém kusu masa zjištěna červenka, septikaemie, pyaemie, piroplasmosa, úplavice nebo je-li odůvodněné podezření z některé z nich;

c) jednotlivý kus masa, byli-li v něm zjištěni svalovci nebo uhry;

d) změněné části při hnilobě na povrchu a v malém rozsahu a při podobných rozkladných procesech, napadení hmyzem, znečištění menšího rozsahu, prostoupení orgánů cizopasníky nepřenosnými při požívání masa na člověka (motolice, měchožil a pod.); není-li se zřetelem k počtu a uložení těchto cizopasníků důkladné jejich odstranění možné, zničí se celé orgány; jinak se cizopasníci odstraní a orgány uvolní.

II. Dovoz se odmítne:

A. celé zásilky, nemá-li býti postupováno podle č. I,

a) byly-li všechny z ní vzaté vzorky, namátkou odebrané, pozastaveny (§ 14, odst. 3 a 4) při vyšetření na použití zakázaných lá-

tek [§ 5, č. 3, § 14, odst. 1, písm. b)] nebo, vyjímajíc střeva, při vyšetření na úplné naložení a j. [§ 3, odst. 1 a 2, § 14, odst. 1, písm. d)];

b) bylo-li třebas jen na jednom kusu masa rozpoznáno, že jde o maso psa nebo jednokopytníka (§ 5, č. 2);

B. celého balíku,

a) nevyhovuje-li zboží údajům v dokladech;

b) byl-li byť jen jeden vzorek z balíku pozastaven pro použití zakázaných látek [§ 5, č. 3, § 14, odst. 1, písm. b)], vyjímajíc případ uvedený pod písm. A, a);

c) byla-li v balíku shledána střeva, která jsou závadná s hlediska veterinárně- nebo zdravotněpolicejního, neodpadne-li v případě pod č. I, písm. d) závada odstraněním změněných částí;

d) byly-li všechny vzorky (§ 14, odst. 3) pozastaveny pro neúplné naložení a pod. [§ 3, odst. 1 a 2, § 14, odst. 1, písm. d)], vyjímajíc případ pod písm. A, a);

e) jeví-li i jen jeden kus masa příznaky plicní nákazy nebo slintavky a kulhavky nebo odůvodněného podezření z těchto nemocí. Při zásilkách nebalených kusů masa se v případě uvedeném pod písm. b) považuje za balík ta část zásilky, jak je uvedeno v § 14, odst. 3, v ostatních případech ustanovení písm. B se pozastaví při nebalených kusech masa jen jednotlivý kus;

C. jednotlivého kusu masa (nejde-li o případ patřící pod písm. A a B), pozastaveného na základě výsledku zkoušení podle § 14, odst. 1, zvláště chybějí-li nebo jsou-li mízní uzliny, které mají býti vyšetřeny, proti ustanovení § 7 naříznuty, dále, zjistí-li se při vyšetření některá ze závad uvedených v § 18, odst. 1, č. II, písm. B, b) až f), pokud ji nelze v případě pod č. I, písm. d) tohoto paragrafu odstraniti zničením změněných částí.

(2) Od odmítnutí lze upustiti při závadách podle ustanovení odstavce 1, č. II, písm. B, a), předloží-li se dodatečně příslušné doklady o zboží.

§ 20.

V případech §§ 18 a 19 může býti maso místo neškodného odstranění vráceno, je-li stanice prohlídky v cizině.

§ 21.

(1) Dovoz připraveného tuku se odmítne:

I. na základě předběžné zkoušky:

a) nevyhovuje-li zboží údajům v dokladech nebo není-li balení označeno podle předpisů pro obchod tuky zde platných („margarin", „umělý jedlý tuk"),

b) zjistí-li se, že tuk má žluklý nebo nakysle-žluklý, hnilobný nebo nakysle-hnilobný zápach nebo chuť nebo, že je uvnitř prostoupen plísněmi nebo koloniemi bakterií nebo jinak zkažený,

c) je-li tuk v některém baleném kusu na povrchu tak porostlý plísněmi nebo koloniemi bakterií, že je třeba pokládati obsah celého balíku za zkažený;

II. na základě hlavní zkoušky:

a) v případech uvedených pod č. I, písm. a) až c),

b) obsahuje-li vzorek látky uvedené v § 5, č. 3,

c) zjistí-li se, že je vzorek padělán nebo napodoben,

d) nevyhovuje-li vzorek margarinu ustanovením zákona č. 26/1902 ř. z. nebo předpisům podle něho vydaným.

(2) Od odmítnutí zásilky při předběžné nebo hlavní zkoušce v případech odstavce 1, č. I, písm. a) lze upustiti, označí-li se balík dodatečně podle předpisu nebo zjedná-li se soulad zásilky s doklady.

(3) Odmítnutí se vztahuje na všechny balíky téže výroby patřící k téže zásilce, byla-li vyšetřením všech odebraných namátkových vzorků (§ 15, odst. 5) zjištěna stejná závada (§ 12, odst. 3). V ostatních případech se odmítnou jen jednotlivé pozastavené kusy.

Další opatření týkající se masa, masných výrobků a tuků.

§ 22.

Orgán konající prohlídku prohlásí maso, masné výrobky nebo tuky za způsobilé k lidskému požívání, není-li žádné příčiny k pozastavení podle §§ 13 až 15.

§ 23.

Zboží, které bylo odmítnuto nebo dobrovolně vzato zpět, může býti podle ustanovení vyznačených v § 29 připuštěno k dovozu, bude-li určeno k jiným účelům než k lidskému požívání.

§ 24.

(1) Orgán konající prohlídku prozatím zabaví pozastavené zboží a označí je znamením,

které lze opět snadno odstraniti. O pozastavení vyrozumí neprodleně osobu zmocněnou k nakládání se zbožím a celní úřad; zároveň jim sdělí důvod pozastavení.

(2) Okresní úřad rozhodne o dalším postupu podle §§ 18 až 21, zboží, které nutno neškodně odstraniti, prohlásí za propadlé a písemně nebo protokolárně vyrozumí neprodleně osobu oprávněnou k nakládání se zbožím.

(3) Okresní úřad zařídí buď zpětný vývoz, není-li proti tomu námitek s hlediska zdravotního, nebo neškodné odstranění zboží za potřebných zajišťovacích opatření a dozírá na jeho provedení v dohodě s celním úřadem.

Označení masa, masných výrobků a tuků.

§ 25.

(1) Orgán konající prohlídku označí zboží podle konečného výsledku vyšetření (§§ 22 a 30).

(2) V případech § 19, odst. 1, č. I může býti upuštěno od označení jednotlivých kusů, je-li jiným způsobem zajištěno, že zboží bude neškodně odstraněno; totéž platí, byl-li podle § 18, odst. 1, č. I, písm. B dovolen zpětný vývoz masa ze slabě trichinosních vepřů a byla-li provedena předepsaná úprava. Zásilky, které by měly býti odmítnuty proto, že zboží nevyhovuje údajům dokladů [§ 18, odst. 1, č. II, písm. B, a); § 19, odst. 1, č. II, písm. B, a); § 21, odst. 1, č. I, písm. a) a č. II, písm. a)], nebo, že balík není označen podle zde platných předpisů pro obchod [§ 21, odst. 1, č. I, písm. a) a č. II, písm. a)], se označí, v případě dodatečného odstranění těchto závad, jen podle výsledku vyšetření samotného zboží.

(3) Části zásilek, které byly podle § 12, odst. 3 vzaty zpět, se rovněž označí; neotevřené balíky se však označí jen na vnější straně obalů (§ 27, písm. B, č. 2). U jiných dobrovolně zpět vzatých zásilek se upustí od označení nevyšetřených částí.

§ 26.

(1) Zboží a obaly se označují barevným otiskem nebo vypálením razítka podle přání osoby oprávněné nakládati se zbožím.

(2) Razítko musí obsahovati nápis „Cizina" a jméno místa, v němž se koná vyšetření. Razítko pro maso z koní a z jiných jednokopytníků má mimo to nápis „Kůň".

(3) Ministerstvo sociální a zdravotní správy v dohodě s ministerstvy zemědělství, průmyslu, obchodu a živností a financí může vydati podrobnější směrnice o označení, jichž bude užíváno jednotlivými celními úřady.

(4) Pro zboží způsobilé se užívá razítka šestiúhelníkového tvaru o stranách délky 2,5 cm, pro maso z koní a jiných jednokopytníků razítka tvaru obdélníkového o stranách délky 5 a 2,5 cm. Pro zboží pozastavené nebo dobrovolně zpět vzaté se užívá razítka tvaru trojúhelníkového o délce strany 5 cm; při zboží odmítnutém má toto razítko dále nápis „odmítnuto", při zboží, které má býti neškodně odstraněno, dále nápis „odstraniti", při zboží dobrovolně zpět vzatém značku „Z" (viz vzor 1).

(5) Razítka k vypalování jsou stejného tvaru jako razítka barvící, mohou však býti větší. Barvící razítka mohou býti větší, než jak uvedeno v odstavci 4, jsou-li určena k označování balených kusů na vnějších stranách.

(6) Pro zboží pozastavené nebo dobrovolně zpět vzaté se používá barvy černé, pro ostatní zboží barvy červené, a to vždy neškodné a trvanlivé.

(7) Písmena a okraje razítek musí býti ostře vyznačeny.

§ 27.

Zboží se označuje takto:

A. Čerstvé maso.

Razítko se otiskne na půli těla alespoň na těchto místech:

I. U skotu, vyjímajíc telata, jakož i u koní a jiných jednokopytníků:

1. po straně krku,
2. na zadní straně podloktí (předloktí),
3. na pleci,
4. na hřbetě v bederní krajině,
5. na vnitřní straně stehna,
6. na vnější straně stehna,
7. na jazyku a na hlavě.

II. U telat, sobů a divokých vepřů (podle potřeby po oddělení kůže na označovaném místě):

1. na pleci nebo na zadní straně podloktí,
2. vedle ledvinového tuku nebo na hřbetě,
3. na hrudi,
4. na stehně, na pánvi nebo na bérci.

III. U vepřů:

1. na hlavě,
2. po straně krku,
3. na pleci,
4. na hřbetě,
5. na břiše,
6. na vnější straně stehna.

IV. U ovcí a koz (podle potřeby po oddělení kůže na označovaném místě):

1. na krku,
2. na pleci,
3. na hřbetě,
4. na vnitřní straně stehna.

V. Místo značkování podle č. II a IV stačí u nestažených telat, jehňat, sobů a divokých vepřů v kůži orazítkování v blízkosti chrupavky hrudní kosti a vedle ledvinového tuku nebo na vnitřních stranách stehen.

VI. Mimo to se u všech čtyř druhů zvířat označí alespoň jedním otiskem razítka každý vnitřní orgán.

B. Připravené maso.

1. U masa nakládaného (nasoleného), vařeného nebo jinak upraveného se otiskne razítko na dvou místech každého kusu masa, a to u šunek a hřbetního a bokového sádla pokud možno na kůži.

2. Zevně na obalu (kbelíku, sudu, bedně a pod.) se otiskne razítko rovněž na dvou místech. Jde-li o připravené tuky nebo o střeva, razítkuje se pouze obal.

Neškodné odstranění pozastaveného masa, masných výrobků a tuků.

§ 28.

(1) Maso a masné výrobky, po případě tuky se neškodně odstraní buď vysokou teplotou (vařením nebo dušením až do rozpadu měkkých částí, suchou destilací, spálením) nebo chemickou cestou až do rozpuštění měkkých částí. Získané tím látky mohou býti technicky zužitkovány. Vlastník zboží nemá proti veřejné správě nároku na náhradu z důvodu úředního zabavení nebo propadnutí zboží a je povinen hraditi výdaje spojené s jeho odstraněním. Je-li ze zužitkování zboží nějaký výtěžek, jest z něho uhraditi především výdaje spojené s odstraněním zboží. Případný přebytek připadá vlastníku.

(2) Kde nelze provésti žádný ze způsobů uvedených v předcházejícím odstavci, zakope se maso na mrchovišti; maso trichinosní se vždy neškodně odstraní způsobem uvedeným v odstavci 1, pokud nebude podle § 18, odst. 1, č. I, písm. B povolen zpětný vývoz. Před zakopáním se maso hluboko nařeže a posype vápnem nebo jemným suchým pískem nebo polije dehtem nebo surovým dehtovým olejem (kyselinou karbolovou, kresolem) nebo pětiprocentním roztokem alfanaftylaminu. Jámy musí býti tak hluboké, aby povrch masa byl pokryt vrstvou země aspoň 1 m silnou.

(3) Ministerstvo sociální a zdravotní správy může v dohodě s ministerstvem zemědělství připustiti další prostředky k neškodnému odstranění masa, masných výrobků a tuků.

(4) Balicí materiál se spálí, a kde by to nebylo možné, neškodně odstraní jiným způsobem nebo desinfikuje.

Maso, masné výrobky a tuky, které nejsou určeny k lidskému požívání.

§ 29.

(1) Zboží, které sice není určeno k lidskému požívání, ale jehož by se k tomu mohlo použít, smí býti bez předchozího vyšetření připuštěno k dovozu, byla-li jeho neupotřebitelnost k požívání zajištěna buď vhodnými kontrolními opatřeními při továrenském zpracování, nebo učiní-li se nepoživatelným zvláštní úpravou.

(2) Tato zvláštní úprava se provádí takto:

a) u masa a masných výrobků hlubokými řezy a přidáním vápna, dehtu nebo surových dehtových olejů (kyseliny karbolové a kresolu), u sušených ovčích střev také kafru nebo naftalinu,

b) u umělých tuků přimícháním obyčejného, silně zapáchajícího petroleje, dehtu, dehtových olejů (kyseliny karbolové, kresolu), nečistého rybího tuku, surového březového oleje (březového dehtu), silně páchnoucího nebo značně tmavého minerálního oleje (strojního, válcového), nebo tekutého terpentinového oleje hustoty 0.938—0.940 při 15° C a s bodem varu 216—219° C za obyčejného tlaku.

(3) Tuk se učiní nepoživatelným těmito váhovými množstvími jednotlivých prostředků (na 100 kg tuku): 1 kg obyčejného silně páchnoucího petroleje, 2 kg dehtu, 2 kg surových dehtových olejů (kyseliny karbolové, kresolu), 10 kg nečistého rybího tuku, 5 kg surového březového oleje (březového dehtu), 5 kg silně páchnoucího nebo značně

tmavého minerálního oleje (strojního, válcového), 1 kg tekutého terpentinového oleje vlastností uvedených v odstavci 2, písm. b).

(4) Pro postup při denaturaci tuků jsou rozhodující příslušné celní předpisy.

(5) Ministerstvo sociální a zdravotní správy může v dohodě s ministerstvy zemědělství a průmyslu, obchodu a živností připustiti ještě jiné denaturační prostředky.

Opravné prostředky.

§ 30.

(1) Proti pozastavení namátkových vzorků v případě § 12, odst. 3, jakož i proti rozhodnutí okresního úřadu podle § 24, odst. 2 může osoba oprávněná k nakládání se zásilkou ve lhůtě 24 hodin po vyrozumění (§ 12, odst. 3 a § 24, odst. 2) podati u okresního úřadu odvolání, které má v druhém případě vždy odkladný účinek. V případě § 12, odst. 3 může býti odvolání podáno protokolárně u orgánu konajícího prohlídku.

(2) O konečném rozhodnutí vyrozumí zemský úřad ihned odvolatele, okresní úřad a celní úřad.

Záznam o prohlídce masa, masných výrobků a tuků.

§ 31.

(1) V každé stanici pro prohlídku zboží dováženého z ciziny vede orgán konající prohlídku záznam podle připojeného vzoru (vzor 2), do kterého se zapisují veškerá vyšetření a jejich výsledky, jakož i konečná rozhodnutí, a to vždy s podpisem veterináře.

(2) Kde toho jest třeba, mohou býti vedeny zvláštní záznamy pro čerstvé maso, pro připravené maso a pro tuky.

(3) Záznam o prohlídce masa, masných výrobků a tuků z ciziny se každý rok započíná znovu a uzavřené záznamy se uschovávají po deset let.

Součinnost orgánů v celní službě a dopravních podniků.

§ 32.

(1) Orgány v celní službě a zaměstnanci pošty, železnice a jiných veřejných dopravních podniků jsou povinny umožniti provádění vyšetření podle tohoto nařízení. Prováděním vyšetření nesmí však býti rušena železniční přeprava.

(2) Zaměstnancům veřejných dopravních podniků může býti v dohodě s dopravním podnikem uloženo, aby pomáhali při provádění vyšetření podle tohoto nařízení.

Trestní ustanovení.

§ 33.

(1) Kdo přestoupí ustanovení tohoto nařízení, bude potrestán okresním úřadem, pokud nejde o čin stíhaný soudem, pokutou do 20.000 K nebo vězením do šesti měsíců, nebo oběma tresty. Byla-li uložena pokuta, bude zároveň pro případ její nedobytnosti vyměřen trest na svobodě podle míry zavinění do šesti měsíců. Trest vězení spolu s náhradním trestem za nedobytnou pokutu nesmí však činiti více než šest měsíců. Zároveň může býti vysloveno propadnutí předmětů, na něž se trestný čin vztahuje; propadnutí předmětů lze vysloviti, i když k potrestání nedošlo.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nevztahují na osoby provádějící vyšetření a posouzení masa a masných výrobků.

Ustanovení závěrečná.

§ 34.

(1) Toto nařízení nabývá účinnosti patnáctým dnem po vyhlášení, s výjimkou ustanovení § 5, č. 1 a ustanovení § 6, odst. 5, pokud omezuje přípustnost dovozu čerstvých jater hovězích, telecích nebo vepřových na určitou roční dobu. Počátek účinnosti oněch ustanovení bude stanoven zvláštním vládním nařízením.

(2) Ustanovení oddílu III, č. 4, odst. 3 přílohy A k vládnímu nařízení ze dne 13. prosince 1927, č. 168 Sb., jímž se provádí celní zákon, se zrušuje.

(3) Ustanovení zákona ze dne 6. srpna 1909, č. 177 ř. z., o zamezení a potlačení nakažlivých nemocí zvířat, a předpisů podle něho vydaných zůstávají nedotčena.

(4) Toto nařízení provede ministr sociální a zdravotní správy v dohodě s ministry zemědělství a průmyslu, obchodu a živností a ostatními zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Ježek v. r.	**Dr. Šádek** v. r.
Dr. Kalfus v. r.	**Dr. Havelka** v. r.
Dr. Kapras v. r.	**Čipera** v. r.
Dr. Krejčí v. r.	**Dr. Klumpar** v. r.

Příloha A.

Směrnice pro vyšetřování masa, masných výrobků a tuků dovážených z ciziny.

§ 1.

U čerstvého masa se zjistí, dováží-li se podle ustanovení § 2, odst. 3 a § 6 nařízení jako celá těla, nebo k sobě náležející čtvrti nebo půlky, a jsou-li orgány tam jmenované s nimi v přirozené souvislosti.

§ 2.

U připraveného masa se zjistí:

1. nejde-li o zboží vyloučené z dovozu podle § 5, č. 1 nařízení;

2. zda maso upravením pozbylo vlastností čerstvého masa též ve vnitřních vrstvách a zda nemůže jich opět nabýti přiměřenou úpravou (§ 3 nařízení);

3. zda váha jednotlivých kusů masa naloženého (nasoleného) činí, vyjímajíc šunky, hřbetní a bokové sádlo a střeva, nejméně 4 kg (§ 7 nařízení);

4. zda tu není podezření, že maso (vyjímajíc střeva) je z koní, oslů, mulů nebo jiných jednokopytníků (§ 5, č. 2 nařízení).

Kdy a jak může býti vyšetření podle č. 2 a 3 omezeno na namátkové vzorky, ustanovují §§ 12 a 14 nařízení.

§ 3.

U všech druhů masa jest zvláště vyšetřovati:

1. zda zboží vyhovuje údajům v dokladech;

2. zda maso není ze psů (§ 5, č. 2 nařízení);

3. zda na mase není známek podezření, že při jeho úpravě bylo použito látek zakázaných podle § 5, č. 3 nařízení;

4. zda maso není ze zvířete, které mělo nemoc přenosnou na člověka nebo na zvířata, a zda nejde o případ, při kterém nutno podle okolnosti předpokládati, že došlo k přenosu nákazy na jiné části zásilky;

5. zda maso nejeví chorobné změny jiného druhu než v č. 4 zmíněné, které mají vliv na jeho způsobilost k lidskému požívání;

6. zda jakost masa nesvědčí o špatném stavu výživy zvířete, zda nejeví nápadné odchylky barvy, vůně, chuti nebo hutnosti, a nejsou-li v něm uloženy cizí látky;

7. zda způsobilost masa k požívání není změněna hnilobou, plísní, hmyzem, znečištěním nebo pod. a zda maso nebylo nafukováno;

8. zda nechybí nebo nejsou naříznuty orgány nebo části těla, které mají býti vyšetřeny (§§ 6 a 7 nařízení).

§ 4.

Vyšetření masa se má konati za denního světla nebo za dostatečného umělého osvětlení. Světlo svíčky, olejové, petrolejové nebo obyčejné plynové jest nevhodné.

§ 5.

(1) K vyšetření jest třeba těchto pomůcek:

1. dostatečného počtu vhodných nožů;

2. mikroskopu, kterého lze použíti i pro bakteriologická vyšetření, dostatečného počtu nožů (skalpelů), nůžek, preparovacích jehel, platinových jehel, podložních a krycích sklíček a misek k přípravě mikroskopických preparátů; dále barviv a tekutin potřebných k mikroskopickému vyšetřování, lihových kahanů nebo Bunsenových hořáků a několika zkumavek s agarem nebo peptonovou želatinou;

3. lakmusového papíru a chemických prostředků i náčiní potřebného k vyšetřování masa na kuchyňskou sůl, jakož i na čpavek (hnilobu);

4. látek a náčiní potřebného k biologickému vyšetření na maso z jednokopytníků;

5. zařízení k vaření vzorků masa;

6. dřevěných, kostěných nebo ocelových jehel ke zkoušení vnitřních vrstev šunek čichem.

(2) Veškeré pomůcky jest udržovati stále v upotřebitelném stavu. Nožů, které byly znečištěny choroboplodnými látkami, nesmí býti používáno k nařezávání zdravých částí těla, dokud nebyly očištěny a sterilisovány.

Ustanovení zvláštní.

A. Čerstvé maso.

§ 6.

(1) Vyšetření jednotlivých částí těl zvířat se provede podle zásad uvedených v §§ 7 až 12 a pokud možno v pořadí uvedeném v § 7 tak, aby se vyšetření vnitřních orgánů konalo zpravidla dříve, než se vyšetřuje svalstvo.

(2) Dováží-li se s tělem zvířete v přirozené souvislosti ještě více orgánů, než jest přede-

psáno, vyšetří se rovněž podle zásad o tom platných.

(3) Vyšetřením se zjistí, jsou-li na povrchu nebo uvnitř orgánů a svalstva chorobné změny nebo jiné nepravidelné stavy. Za tím účelem se veškeré orgány a svalstvo prohlédnou, plíce, játra, slezina, ledviny a vemeno též prohmatají. U částí, u kterých prohlídka nebo prohmatání nestačí ke zjištění chorobných stavů, nutno hlubší vrstvy učiniti přístupnými řezy a rozdělením v části podle dalších předpisů a vyšetřiti. Mízní uzliny, které mají býti vyšetřeny, se po délce naříznou a rozřežou v tenké lístky. Jde-li o chorobné změny, jichž rozpoznání vyžaduje podrobnějšího vyšetření, vykoná se toto podle povahy případu. Zvlášť je nutno podezřelé nebo chorobné části naříznouti.

(4) Ve zmraženém stavu dovážená těla musí býti před vyšetřením rozmražena. U sobů může se rozmražení omeziti na vnitřnosti, nevyžaduje-li výsledek prohlídky masa jeho podrobnějšího vyšetření.

§ 7.

Při prohlídce se všeobecně vyšetří:

1. pohrudnice, pobřišnice a serosní blány vnitřností;

2. plíce a mízní uzliny při kořenu plic a v mezihrudí (provede se příčný řez v dolní třetině plic);

3. osrdečník a srdce (provede se podélný řez, otevírající obě komory a protínající přepážku srdeční);

4. játra a jednotlivé mízní uzliny jaterní;

5. slezina;

6. ledviny a příslušné mízní uzliny (ledviny se uvolní z tukového a vazivového pouzdra);

7. vemeno a příslušné mízní uzliny;

8. hlava a horní krční a podčelistní mízní uzliny (jazyk se uvolní tak daleko, až lze prohlédnouti celou sliznici tlamy a hltanu);

9. kůže a jednotlivé její části;

10. svalstvo s tukem a vazivem, kostmi a klouby (maso se nařízne a vyšetří se kosti a klouby, pokud jsou přístupné k vyšetření bez rozdělení těla; je-li podezření z onemocnění kostí nebo kloubů, uvolní se tyto kosti a klouby).

§ 8.

U skotu a sobů se mimo to vyšetří na uhřivost jazyk, srdce, vnitřní a vnější žvýkací svaly a též ostatní svalstvo, při poražení zvířete na povrch přicházející; žvýkací svaly se vyšetřují provedením vydatných řezů probíhajících rovnoběžně s plochou dolní čelisti; na játrech se vykoná jeden řez kolmo na žaludeční stranu jater příčně přes hlavní žlučovody a jeden vedle Spiegelova laloku až na žlučovody; na to následuje vyšetření mízních uzlin bederních, vnitřních kyčelních, předkolenních, podkolenních, sedacích, předplecových a podpažních. Od vyšetření uzlin podkolenních a podpažních možno upustiti, dovážejí-li se játra a slezina v přirozené souvislosti s těly a jsou-li tyto orgány i příslušné mízní uzliny prosty tuberkulosy.

§ 9.

U telat se prohlédne a při podezření nařízne i pupek a klouby. Na uhřivost se vyšetřuje jako u skotu; u telat ssavých a telat živených pouze mlékem se tato prohlídka nekoná. Mízní uzliny vemene se nemusí vyšetřovati.

§ 10.

U koní se vyšetří též sliznice průdušnice, hrtanu, nosní dutiny a jejích vedlejších dutin, dále kůže a podkožní vazivo s příslušnými mízními uzlinami, konečně ledviny po provedení řezu na vypouklém okraji až do pánvičky ledvinné. Za účelem vyšetření dutiny nosní a dutin vedlejších se hlava rozpůlí podélně vedle střední roviny a vyjme se nosní přepážka.

§ 11.

(1) Vepři (i divocí), nejsou-li již rozpůleni, se rozseknou před vyšetřením v páteři i s hlavou a plsní sádlo se uvolní. Části svalstva, které přicházejí na povrch, zvláště na stehnech, na břiše, na bránici, na mezižeberních svalech, na šíji, na srdci, na jazyku a na hrtanu se vyšetří na uhřivost. Rovněž jest mízní uzliny vnitřní kyčelní, bederní předplecové, vnější tříselné, podkolenní a předkolenní naříznouti a vyšetřiti. Od vyšetření mízních uzlin podkolenních lze upustiti, dováží-li se v přirozené souvislosti s těly játra a slezina a jsou-li tyto orgány i jejich mízní uzliny prosty tuberkulosy. Mízní uzliny podkolenní se vyšetří jen při podezření z nemoci.

(2) Vyšetření na svalovce se provede podle pokynů uvedených v příloze B. U divokých vepřů může býti na žádost vlastníka upuštěno

od rozpůlení páteře a hlavy, je-li jiným způsobem dostatečtě zjištěno, že zvíře není uhřivé.

§ 12.

U ovcí a koz se játra vyšetřují jako u skotu. Od vyšetření mízních uzlin plic, jater, ledvin a vemene možno upustiti.

B. Maso připravené.

§ 13.

(1) Pro zkoušení předepsané v § 2, č. 2 se příslušný kus masa na nejsilnějším jeho místě hluboko nařízne a řezná plocha se vyšetří na barvu, hutnost a vůni. Při zásilkách jednotlivých kusů poštou, které prokazatelně nejsou určeny ke zcizení po živnostensku, může býti vyšetření provedeno jiným způsobem.

(2) Podle potřeby se provede též zkouška varem a zkouška na kuchyňskou sůl. Nedá-li zkouška na kuchyňskou sůl určitou reakci, vyřízne se kousek asi velikosti slepičího vejce z nejhlubší části vyšetřovaného kusu masa a zjistí obsah kuchyňské soli. Tímto vyšetřením může také býti pověřen chemik.

(3) Čerstvé svalové maso jest barvy červené, má určitou, druhu zvířat vlastní vůni, měkkou skladbu, rýhovitou a proužkovanou řeznou plochu, při vaření dostává barvu šedou, bělavou nebo nahnědlou a obsahuje jen stopy kuchyňské soli.

(4) Úplně naložené (nasolené) svalové maso pozbylo i ve vnitřních vrstvách vůně čerstvého masa, má tuhou skladbu, hladkou řeznou plochu, při vaření za obyčejných poměrů zůstává červené (červeň z nasolení) i po vychladnutí a obsahuje mnohem více kuchyňské soli než čerstvé maso.

(5) Svalové maso uvařené (pečené, dušené, smažené) pozbylo i ve vnitřních vrstvách vůně čerstvého masa, má tuhou skladbu, hladkou suchou řeznou plochu a barvu šedou, bělavou nebo nahnědlou.

§ 14.

Jednotlivé kusy masa se vyšetřují nejprve zejména na povrchu:

a) na uhřivost a jiné neobvyklé uloženiny;

b) na barvu, hutnost a vůni, obzvláště na zbarvení krvavé nebo do žluta, na žluklý, rybí zápach, změknutí a uvolnění souvislosti, nahromadění plynů ve vazivu, mazlavý povlak, plesnivění, napadení hmyzem a pod.;

c) jaký je stav po naříznutí snadno přístupných mízních uzlin; orgány, které se dovážejí buď samostatně nebo v souvislosti s jinými orgány nebo s jinými kusy masa, se vyšetřují podle příslušných předpisů uvedených v §§ 6 až 9, 11 a 12.

§ 15.

(1) U střev (§ 3, odst. 4 nařízení) se zejména přihlíží, nemají-li neobvyklou barvu, nejsou-li změklá nebo nezapáchají-li odporně a dále se vyšetří, zda na nich nejsou chorobné změny, zvláště krevní výrony, uzly a vředy.

(2) V jakém rozsahu má býti vyšetření provedeno, řídí se podle ustanovení § 12 a § 14, odst. 3 nařízení.

Ustanovení společná.

§ 16.

(1) V případech, ve kterých vyšetřovací methody předepsané v §§ 6 až 15 pro zdravotně- a veterinárně-policejní posouzení masa nestačí, vykoná se ještě mikroskopické a podle potřeby i bakteriologické vyšetření a zjistí reakce čerstvého masa. To platí zejména, je-li podezření na otravu krve.

(2) Biologické vyšetření se provede, je-li podezření, že se proti zákazu dováží připravené maso jednokopytníků (§ 2, odst. 4). Nedává-li toto vyšetření určitý výsledek, na př. pro nevhodnou jakost materiálu, budiž provedeno chemické vyšetření.

(3) Poukazují-li různé známky na hnilobu, zjistí se provedením řezů, zda se rozklad omezuje jen na povrch, či vnikl-li již do hlubších částí. Je-li pochybnost, zda jde o hnilobu, provede se u čerstvého masa zkouška na čpavek, kousek z nasoleného masa se uvaří a zkouší se na zápach.

§ 17.

Je-li podezření, že při úpravě masa bylo použito látek zakázaných podle § 5, č. 3 nařízení, učiní se mimo pravidelné chemické vyšetření, předepsané v § 14, odst. 2, písm. b) nařízení, opatření, aby byla provedena zkouška k objasnění tohoto podezření podle přílohy C a případných směrnic k tomu účelu vydaných.

Příloha B.

Návod k vyšetření masa na svalovce a uhry.

§ 1.

(1) Maso se vyšetřuje na svalovce mikroskopem, který umožňuje nejméně třiceti- až čtyřicetinásobné a dále též stonásobné zvětšení a zřetelné a jasné rozpoznání předmětů. Také jest možno použíti promítacího přístroje, jenž je vyzkoušen a k používání připuštěn ministerstvem sociální a zdravotní správy v dohodě s ministerstvem zemědělství.

(2) Jako podložních skel se použije kompresorů, sestávajících ze dvou skleněných destiček, šrouby k sobě přitažitelných; jedna z nich je rozdělena ve stejná políčka.

(3) Kromě mikroskopu a dvou kompresorů náležejí k vybavení prohlížitele jedny malé zahnuté nůžky, dvě cupovací (preparační) jehly, jeden proštěpec, jeden nůž k odříznutí vzorků, souprava číslovaných krabiček na vzorky, jedno kapátko, jedna lahvička s kyselinou octovou a jedna s draselným louhem.

§ 2.

(1) Na mikroskopické vyšetření vzorků jednoho vepře nebo připravené půlky včetně zhotovení preparátů se věnuje nejméně deset minut, na mikroskopické vyšetření každého kusu sádla nejméně čtyři a půl minuty, na vyšetření ostatních kusů masa nejméně devět minut, a to vesměs kromě doby nutné k odběru vzorků.

(2) Použije-li se náhradních vzorků ze žeberní části bránice nebo z břišních svalů, a to jak u celých vepřů, tak i u připravených půlek vepře (§ 4, odst. 2, § 5, odst. 2), nutno věnovati na mikroskopické vyšetření včetně zhotovení preparátů nejméně dvacet minut.

(3) Vyšetřuje-li se trichinoskopem, je nutno věnovati na vyšetření vzorků z jednoho vepře nebo z připravené půlky vepře včetně zhotovení preparátů nejméně šest minut, při použití náhradních vzorků ze žeberní části bránice nebo z břišních svalů nejméně dvanáct minut, na vyšetření jednoho kusu hřbetního a bokového sádla nejméně dvě a půl minuty, na vyšetření ostatních kusů masa nejméně pět minut, a to vesměs kromě doby nutné k odběru vzorků.

§ 3.

Prohlížitel na svalovce odebere k vyšetření stanovené vzorky osobně, a to u čerstvého masa před rozdělením těla vepře; vzorky mohou odebrati také jiné zvláštní osoby tím pověřené. Odebírají-li se vzorky zároveň z více vepřů nebo připravených půlek vepřů nebo kusů masa, použije se k jejich úchově a rozlišení plechových krabiček, označených vyraženými čísly. Vepři nebo připravené půlky vepřů nebo kusy masa, z nichž se vzorky odeberou, očíslují se souhlasně s příslušnými vzorky.

§ 4.

(1) Vzorky se odeberou u celých vepřů nebo u připravených půlek vepřů vždy nejméně ve velikosti lískového oříšku z obou bráničních pilířů na přechodu svalové části ve šlachovou.

(2) Nelze-li vzorky odebrati z bráničních pilířů, odeberou se dva stejně velké vzorky ze žeberní části bránice nebo z břišních svalů. Lze-li odebrati vzorek jen z jednoho pilíře bráničního, odebere se z něho vzorek dvojnásobné velikosti lískového oříšku.

(3) Z připraveného masa (na př. naloženého masa, šunek a sádla hřbetního a bokového) se odeberou z různých míst každého jednotlivého kusu, pokud možno z blízkosti kostí nebo šlach, tři na tuk chudé vzorky vždy velikosti nejméně fazole.

§ 5.

(1) Prohlížitel vyřízne z každého v předchozích ustanoveních vymezeného vzorku u sádla hřbetního a bokového dva kousky velikosti ovesného zrna, úhrnem šest kousků, u jednotlivých kusů masa čtyři, dohromady dvanáct, u celých vepřů nebo připravených půlek vepřů, jestliže lze odebrati vzorky z obou pilířů — sedm, celkem čtrnáct, lze-li vzorky odebrati jen z jednoho pilíře, taktéž čtrnáct kousků; kousky se vyříznou z různých míst podle možnosti na přechodu ve šlachovou část a roztlačí se mezi sklíčky kompresoru tak, že lze skrze preparáty čísti zřetelně obyčejné tiskací písmo. Je-li vyšetřované maso suché a staré, pak se preparáty před roztlačením změkčí po dobu deseti až dvaceti minut draselným louhem, zředěným asi dvojnásobným množstvím vody.

(2) Je-li nutno odebrati vzorek u celých vepřů nebo u připravených půlek vepřů ze žeberní části bránice nebo z břišních svalů (§ 4, odst. 2), vyřízne se z každého vzorku čtrnáct, úhrnem dvacetosm kousků velikosti ovesného zrna.

§ 6.

(1) Mikroskopické vyšetření se provádí tak, že se každý preparát pomalu a pečlivě prohlédne při třiceti- až čtyřicetinásobném zvětšení.

(2) Při pochybném nálezu vyšetří se další počet vzorků masa a preparátů, podle potřeby i za silnějšího zvětšení, až se dospěje k vyjasnění celého vyšetřování.

(3) Vyšetřování trichinoskopem se děje tak, že se každý preparát pomalu a pečlivě prohlédne.

(4) Zjistí-li se při vyšetření podezřelé útvary, jichž povaha se promítacím přístrojem nedá s jistotou určiti, použije se k jejich přezkoušení mikroskopu.

§ 7.

(1) Zjistí-li prohlížitel na svalovce ve vyšetřovaných vzorcích masa svalovce nebo útvary, jejichž povaha je mu nejasná nebo neznámá, pak označí dotčené preparáty a vzorky přesně místem a datem vyšetření, uvede, ze kterého místa v těle je podezřelý vzorek odebrán a odevzdá je příslušnému veterináři k vyšetření. V tomto případě odeberou a vyšetří se u celých vepřů též vzorky ze svalů jazykových a hrtanových. Byla-li možná záměna drobů vepřů podezřelých s droby vepřů nepodezřelých, zvláště při společném vyšetřování nebo úchově více vepřů, odeberou a vyšetří se stanovené vzorky ze všech vepřů přicházejících v úvahu. Také tyto vzorky se zašlou se zprávou o nálezu příslušnému veterináři.

(2) Veterinář přezkouší bez odkladu nález, v případě potřeby po odebrání dalších vzorků.

§ 8.

Nebylo-li provedeno veterinářem vyšetření na uhry, vyšetří prohlížitel na svalovce bezprostředně před odběrem vzorků masa na uhry u jednotlivých částí masa povrchní plochy, u celého těla zvířete části masa, které jsou na povrchu po poražení a rozpůlení, jakož i po uvolnění plsního sádla, zvláště na stehnech, na břiše, na bránici, na mezižeberních svalech, na šíji, dále srdce, jazyk a hrtanové svaly. Výsledek tohoto vyšetření se sdělí veterináři.

§ 9.

(1) Zpravidla nemá prohlížitel na svalovce za den vyšetřiti mikroskopem více vzorků než ze 36 vepřů nebo ze stejného počtu připravených půlek vepřů nebo ze 72 kusů hřbetního a bokového sádla nebo ze 45 jiných kusů masa. Výjimečně může však za den vyšetřiti až 45 vepřů nebo týž počet připravených půlek vepřů.

(2) Při vyšetření promítacím přístrojem nemá býti prohlížitelem na svalovce za den vyšetřeno více než 60 vepřů nebo týž počet připravených půlek vepřů nebo 144 kusů hřbetního a bokového sádla nebo 72 jiných kusů masa, jen výjimečně až 75 vepřů nebo stejný počet připravených půlek vepřů nebo 180 kusů hřbetního a bokového sádla nebo 90 jiných kusů masa.

§ 10.

(1) Veterinář a prohlížitel zaznamenává vyšetření na svalovce do zvláštní knihy podle přiloženého vzoru (vzor 3), v níž jsou výsledky vyšetření ověřovány podpisem. Vyšetření prováděná promítacím přístrojem zaznamenávají se do zvláštních záznamů.

(2) Kde je toho třeba, lze zaznamenávati dále odděleně ještě vyšetřování masa čerstvého a připraveného.

(3) Záznamy se nově započínají každým kalendářním rokem; ukončené záznamy se uchovávají po dobu deseti let.

Příloha C.

Návod k odebrání vzorků k chemickému vyšetření masa a tuku a návod k předběžné zkoušce umělých tuků a k posouzení jednotnosti zásilek.

A. Odebírání vzorků k chemickému vyšetření masa vyjímajíc umělé tuky.

§ 1.

(1) Vzorky odebere pokud možno chemik pověřený chemickým vyšetřením, jinak veterinář pověřený prohlídkou.

(2) Výběr vzorků se provede podle těchto zásad:

1. U čerstvého masa (§ 13, odst. 2 nařízení): Z každého podezřelého těla se odebere vzorek udávající průměr tak, že se na několika (3 až 5) místech odříznou kousky v celkové váze asi 500 g. Jednotlivé kousky se odeberou pokud možno na vnější straně, na místech těla, kde maso zůstává šťavnaté, ve tvaru silných kusů svalů.

2. U masa připraveného:

a) Ke zjištění, zda nejde o pokus dovézti proti ustanovení § 5, č. 2 nařízení koňské maso pod nesprávným označením, se odebere z podezřelého kusu masa vzorek, udávající průměr, v celkové váze 500 g, při čemž se podle možnosti volí místa prorostlá tukem.

b) K vyšetření, zda při úpravě masa nebylo použito látek zakázaných v § 5, č. 3 nařízení, se odeberou vzorky podle těchto zásad:

aa) vzorky, udávající průměr, v celkové váze 500 g se odeberou:

při stejných zásilkách ve smyslu ustanovení § 12, odst. 3 nařízení podle zásad § 14, odst. 3 a 4 nařízení, jinak z každého jednotlivého kusu masa, u hřbetního a bokového sádla však jen z podezřelých kusů a u střev jen z podezřelých balíků. Má-li chemické vyšetření i jen jediné zkoušky ze stejné zásilky za následek její pozastavení, postupuje se podle § 12, odst. 3 nařízení. Vzorek udávající průměr, vyjímajíc střeva, se vybere tak, že se odříznou pokud možno velké plochy vnější strany jakož i hlubší vrstvy masa nebo tuku. Jsou-li na vnější straně známky použití konservačních prostředků, odeberou se vzorky zvláště i z těchto míst.

bb) U masa, které jest naloženo v láku nebo zevně jeví známky toho, že bylo použito konservační soli (§ 14, odst. 4 nařízení), odebere se též vzorek láku (alespoň 200 ccm), nebo, je-li to možno, též vzorek soli (alespoň 50 g).

c) Z poštovních zásilek šunek do 3 kusů, z jiných poštovních zásilek do váhy 3 kg, jakož i ze zásilek, které patří prokazatelně ke stěhovaným svrškům přistěhovalců a dělníků, odeberou se vzorky jen při podezření ze závady.

(3) Se vzorky se pak nakládá podle těchto směrnic:

1. Vzorky se označí tak, aby bylo snadno patrno, ze kterých balíků byly odebrány.

2. K odesílaným vzorkům připojí orgán (odstavec 1) zprávu, ve které přesně uvede data o původu zboží a velikosti zásilky, ze které vzorky byly odebrány. Byly-li při odebírání vzorků pozorovány zvláštní známky, podle kterých lze předpokládati, že jde o maso, na něž se vztahují zákazy uvedené v § 5, č. 2 a 3 nařízení, nebo došlo-li k odebrání vzorků na základě takových pozorování, to se rovněž podotkne ve zprávě. U masa nasoleného se zároveň poznamená, bylo-li uloženo v láku nebo v konservační soli.

3. Vzorky se vloží do pečlivě vyčištěných nádob porcelánových, kameninových, polévaných hliněných nebo skleněných, které se dobře uzavrou; není-li takových nádob po ruce, mohou býti vzorky zabaleny do silného pergamenového papíru.

4. Lák se odešle v dobře vyčištěných a vysušených bezbarvých lahvích, uzavřených novými korkovými zátkami.

5. Konservační sůl se uchovává a odesílá rovněž ve skleněných lahvích.

6. Vzorky se uchovají vhodným způsobem až do rozhodnutí o zásilce, leda že by bylo nutno je odstraniti pro zkažení.

B. Odebírání vzorků umělých tuků pro chemické vyšetření.

§ 2

(1) Pro odběr vzorků platí ustanovení § 1, odst. 1. Výjimečně mohou jím býti pověřeny i jiné osoby, které prokázaly dostatečné znalosti.

(2) Vzorky, udávající průměr, o celkové váze 250 g nutno odebrati:

a) z každého balíku, obsahuje-li zásilka 1 nebo 2 balíky, anebo více než 2 balíky, nejde-li o zásilku stejného druhu podle ustanovení § 12, odst. 2 nařízení,

b) z každého podle § 15, odst. 5 nařízení odebraného vzorku, obsahuje-li zásilka více než 2 balíky a jsou-li ve smyslu dříve uvedeném téhož druhu,

c) ze všech balíků u zásilky, obsahující balíky téhož druhu, podle § 12, odst. 3 nařízení, jestliže musí býti vyšetření rozšířeno při pozastavení namátkového vzorku. Vzorky, udávající průměr, se mají odebrati z několika míst balíku; účelně může býti k tomu použito ocelové vývrtky. Z poštovních zásilek a ze vzorků zboží váhy do 3 kg se mají vzorky podle § 15, odst. 3 nařízení odebírat jen, jsou-li podezřelé.

(3) Vzorky, udávající průměr, se označí tak, aby bylo lze bez průtahu zjistiti, z kterých balíků byly vzaty.

(4) K odesílaným vzorkům připojí orgán (odstavec 1) zprávu, v níž přesně uvede: původ a druh tuku, jméno a bydliště příjemce, značku, číslo a velikost zásilky, z níž byly vzaty vzorky, dále zjištěné poznatky při odebírání vzorku a posléze údaj o tom, zda vzorek byl odebrán při kontrole pravidelné anebo při zvláštním podezření. Kromě toho přiloží krátký údaj o výsledku předběžné zkoušky.

(5) Vzorky se uchovávají a zasílají v dobře uzavřených a pečlivě vyčištěných nádobách

z porcelánu, z polévané hlíny, kameninových (lékárnické kelímky) neb z tmavě zabarveného skla. Nádoby se mají pokud možno uzavříti neprodyšně a tak, aby vzorky byly chráněny proti světlu.

(6) Vzorky se uchovávají tak dlouho, dokud se nerozhodne o příslušné zásilce.

C. Předběžné zkoušení umělých tuků.

§ 3.

(1) Balíky musí souhlasiti s údaji v průvodních listech a musí býti označeny pro obchod předepsaným způsobem („Margarin", „Umělý tuk"). Tuky musí míti celkové vzezření, odpovídající příslušnému druhu v nezkaženém a neporušeném stavu. Má býti dbáno zvláště barvy, hutnosti, vůně a chuti.

(2) Obzvláště se má sledovati toto:

1. Jsou-li přítomny plísně a kolonie bakterií, nutno zjistiti, zda jde o:

a) nepodstatné místní vnější znečištění (na př. při menším poškození obalu),

b) větší zevní povlak na tuku nebo

c) porosty ve vnitřku tuku.

2. Při posuzování barvy se přihlíží k tomu, zda tuk má jemu odpovídající zvláštní přirozené zabarvení či umělé zbarvení, anebo neobsahuje-li jiné cizí, smysly zjistitelné příměsi.

3. Při zkoušení vůně se rozeznává zápach žluklý, nakysle žluklý, hnilobný neb nakyslehnilobný, lojovitý, olejovitý, zatuchlý a plesnivý.

4. Chuťovou zkouškou se určí, zda tuk není hořký nebo celkově odporný, při čemž má býti snahou rozeznati chutí případné cizí příměsi.

5. Byl-li zjištěn plísňový zápach nebo chuť, má se pátrati po tom, zda nejsou způsobeny nepatrným vnějším znečištěním tuku nebo balíku.

D. Posuzování, zda zásilky připraveného masa jsou stejného druhu. Odeslání vzorků v pochybných případech.

§ 4.

Při použití § 12, odst. 2 nařízení se postupuje podle těchto zásad:

1. Je-li zásilka různého balení, lze míti za to, že obsahuje stejný druh zboží:

a) u tuku, je-li označení stejné a vnější přezkoušení obsahu nebudí podezření na rozličnou výrobu,

b) u ostatního masa, včetně střev, dá-li se vůbec nebo ze způsobu označení a při zevním přezkoušení usouditi na tutéž výrobu.

2. Jakožto „stejné" označení platí u tuků jednotná tovární značka. Na písmena a čísla natištěná vedle tovární značky se při posuzování toho, zda je zásilka téhož druhu, nebéře zřetel, pokud nebudí podezření, že jde o různou výrobu. Chybí-li tovární značka, smí býti zásilka tuku označena jako stejnorodá jen tehdy, je-li balení stejné a způsob ostatního označení nebudí podezření z různé výroby.

3. Vzniknou-li podle těchto ustanovení pochybnosti o tom, zda zásilky umělých tuků jsou stejnorodé, pro různost balení nebo označení jednotlivých kusů, má se odebrati vzorek podle § 15, odst. 5 nařízení nejméně z každého z těchto kusů k provedení předběžné zkoušky a zkoušky podle § 15, odst. 3, písm. a), c) a d) nařízení.

4. Nepotvrdí-li se předběžnými zkouškami podle předchozího odstavce podezření z různorodosti zásilky, mají se odebrati namátkové vzorky pro další zkoušení podle ustanovení § 15, odst. 5 a 6 nařízení.

Příloha D.

Sazebník poplatků za vyšetření dováženého masa, masných výrobků a tuků.

§ 1.

Za vyšetření dováženého zboží, konané podle tohoto nařízení, zapraví držitel zboží poplatky podle následujících ustanovení. Poplatky zahrnují v sobě zvláště také náhradu za odebrání a zaslání vzorků, za oznámení, za zapsání do záznamů, za vyhotovení nálezů o prohlídce, za označení zboží a za případně nutné cesty znalců a plynou do pokladny Protektorátu.

§ 2.

(1) Poplatky činí kromě zvláštních vyšetření uvedených v §§ 4 až 6:

A. u čerstvého masa:

1. a) za jeden kus skotu (kromě telat) anebo jednoho soba 12.— K
   b) za jednu půlku nebo čtvrt skotu (soba) . . . . . 6.— K
2. za jedno tele . . . . . 3.50 K
3. a) za jednoho vepře nebo divokého vepře . . . . . 4.— K
   b) za jednu půlku vepře . . 2.50 K
4. za jednu ovci nebo jednu kozu nebo za jednu půlku ovce . . . . . 3.— K
5. za jednoho koně nebo jiného jednokopytníka (osla, mula, mezka) . . . . . 12.— K

B. u připraveného masa (vyjma tuku):

6. ze střev, za každý kilogram . . . . . 0.05 K
7. ze hřbetního a bokového sádla za zásilku ve váze do 50 kg . . . . . 5.— K
   a váží-li zásilka více, za každý kg do 500 kg . . . 0.07 K
   a za každý další kg . . . 0.05 K
8. z jiného připraveného masa za zásilku ve váze do 25 kg 5.— K
   a váží-li zásilka více, za každý kg do 50 q . . . . 0.15 K
   a za každý další kg . . . 0.10 K.

(2) Za vyšetření orgánů a zvláště nakrájených kusů hřbetního a bokového sádla a masa, připuštěných k dovozu ve zmraženém stavu, jakož i za vyšetření orgánů dovezených v čerstvém stavu se vybírají poplatky podle položky B, č. 8, a pokud se tyto části považují za hřbetní a bokové sádlo, poplatky podle položky B, č. 7. Za vyšetření tuku dováženého v čerstvém nebo zmraženém stavu se vyměří poplatky podle položky B, č. 7.

(3) Při různorodých zásilkách (§ 12, odst. 2 nařízení), nebo když se v případě pozastavení namátkového vzorku provede vzhledem k důvodu pozastavení prohlídka celé stejnorodé zásilky (§ 12, odst. 3 nařízení), zapraví se poplatky stanovené pod položkou B, č. 6 až 8 ve dvojnásobné výši.

(4) Haléřové částky při konečném součtu buďtež zaokrouhleny nahoru na číslo dělitelné pěti, končí-li číslo součtu alespoň 3 nebo 8, jinak směrem dolů.

§ 3.

Nepřipraví-li oprávněný příjemce sám nebo jím k použití daná pomocná síla maso k prohlídce (vynětí vnitřností, uvolnění plsního sádla, rozpůlení vepřů, pověšení neb vyložení částí masa v místnosti prohlídky), bude vybrána za tyto práce ještě přirážka 20% k poplatkům stanoveným za prohlídku podle § 2. Haléřové částky při konečném součtu buďtež zaokrouhleny nahoru na číslo dělitelné pěti, končí-li číslo součtu alespoň 3 neb 8, jinak směrem dolů.

§ 4.

Poplatky za prohlídku na svalovce činí:

1. za celého vepře anebo divokého vepře, anebo za půlku nebo čtvrt zmraženého nebo upraveného dovezeného vepře . . . . . 3·— K
2. za jednotlivý kus masa (na př. šunku, kus naloženého masa a pod.), vyjma kusy uvedené pod č. 3 a 4 . . . . . 2·— K
3. za jeden kus hřbetního a bokového sádla . . . . . 1·— K
4. za jednu vepřovou hlavu (vepřovou líci s kostmi nebo bez nich) . 1·— K.

Za pomoc prohlížitelů na svalovce při prohlídce na uhřivost se zvláštní poplatky nevybírají.

§ 5.

Bez újmy poplatků, které mají býti vybrány podle § 6, činí poplatky za chemické vyšetření připraveného masa, vyjma tuky, 0·15 K, za chemické vyšetření připraveného tuku, včetně předběžné zkoušky, 0·03 K za každý kilogram stejnorodé zásilky (§ 12, odst. 2 nařízení). Nejnižší poplatek při chemickém vyšetření masa činí však 10 K, u sádla 4 K za každý balík zásilky. Při různorodých zásilkách nebo bylo-li při pozastavení namátkového vzorku provedeno vyšetření celé stejnorodé zásilky se zřetelem k pozastavení (§ 12, odst. 3 nařízení), zapraví se dvojnásobné poplatky. Haléřové částky při konečném součtu buďtež zaokrouhleny nahoru na číslo dělitelné pěti, končí-li číslo součtu alespoň 3 nebo 8, jinak směrem dolů.

§ 6.

(1) Za biologické nebo chemické vyšetření připraveného masa na koňské maso [§ 16, odst. 3 přílohy A a § 14, odst. 2, písm. a) nařízení] činí poplatek, bude-li zjištěno, že jde o koňské maso, částku 1·50 K za každý kg zásilky. Za téže podmínky se zapraví

1. za vyšetření šunek v poštovních zásilkách až do 3 kusů a z jiných poštovních zásilek připraveného masa ve váze až do 3 kg, hřbetního a bokového sádla a střev, jakož i zásilek, které patří prokazatelně ke stěhovaným svrškům přistěhovalců a dělníků, dále čerstvého masa na látky jmenované v § 5, č. 3 nařízení [§ 14, odst. 2, písm. b) a § 13, odst. 2 nařízení],

2. za chemické vyšetření umělého tuku při poštovních zásilkách a při vzorcích zboží ve váze až do 3 kg, jakož i při zásilkách, které patří prokazatelně ke stěhovaným svrškům přistěhovalců a dělníků (§ 15, odst. 4 nařízení),

poplatek 0·50 K za každý kg zásilky.

(2) Nejnižší poplatek při vyšetření na koňské maso činí 100·— K, u ostatních v odstavci 1, č. 1 a 2 uvedených vyšetření 10 K za každou zásilku.

(3) Za zásilky tuku uvedené v odstavci 1, č. 2 se pravidelné poplatky podle § 5 nevybírají, jestliže byly vybrány podle předchozích odstavců.

§ 7.

(1) Vyměřují-li se poplatky za vyšetření podle váhy zboží, vezme se za základ čistá váha. Za účelem zjištění této váhy se postupuje, nebyla-li čistá váha zjištěna vážením, podle předepsaných ustanovení pro úřední zjištění této váhy k celním účelům. Hrubá váha může býti přejata k tomuto účelu z celní deklarace, lze-li její údaje považovati za spolehlivé a dostatečné.

(2) Je-li v době propočítání poplatků již známa úředně zjištěná váha k celním účelům, může býti vzata za základ.

§ 8.

(1) Jestliže bude zásilka vzhledem k pozastavení namátkového vzorku vzata zpět (§ 12, odst. 3 nařízení), vyberou se v § 2, písm. B, č. 6 až 8 a v § 4 stanovené poplatky jen z oné části zásilky, u které bylo provedeno vyšetření již v době, kdy byla zásilka vzata zpět. Jestliže se konalo jen vyšetření namátkových vzorků, vybere se z poplatků, které by byly vyměřeny za celou zásilku podle § 2, odst. 1, písm. B, č. 6 až 8, jen ona část, která odpovídá poměru počtu vyšetřených namátkových vzorků k úhrnnému počtu odebraných namátkových vzorků.

(2) Stejně se vybere jen polovina poplatků v § 5 stanovených, když v době zpětného vzetí zásilky nebyla prohlédnuta více než polovina vzorků odebraných k chemickému vyšetření masa a masných výrobků nebo k hlavní zkoušce tuku. Jednotlivé vzorky se považují již tehdy za vyšetřené, když i jen jedna v návodu pro chemické vyšetření masa, masných výrobků a tuku popsaná zkouška byla provedena. Je-li již vyšetřena více než polovina vzorků, vyberou se plné poplatky z celé zásilky.

(3) Za vyšetření, která se provádějí na žádost osoby zmocněné nakládati se zásilkou v pracovních dnech mimo obvyklou služební dobu nebo v neděli a ve svátek, zvyšují se poplatky o polovinu.

Vzor 1.

Červeně
2·5 cm
Cizina
Jméno místa prohlídky

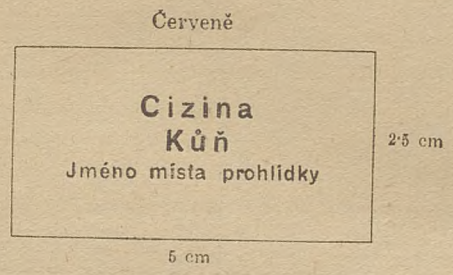
Červeně
Cizina
Kůň
Jméno místa prohlídky
2·5 cm
5 cm

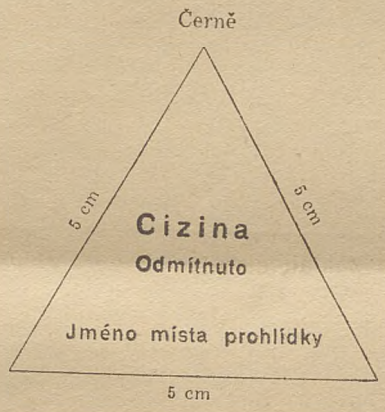
Černě
5 cm
5 cm
Cizina
Odmítnuto
Jméno místa prohlídky
5 cm

Černě
5 cm
5 cm
Cizina
Odstraniti
Jméno místa prohlídky
5 cm

Černě
5 cm
5 cm
Cizina
z
Jméno místa prohlídky
5 cm

Místo prohlídky.....

Záznam

Běžné číslo	Číslo celního záznamu	Datum hlášení	Původ masa	Jméno a bydliště odesílatele	Jméno a bydliště příjemce	Označení masa				By-								
										prohlédnuto					připuštěno všechno nebo po vyloučení změněných částí nebo po odstranění příčiny zabavení			
										veterinářem								
						Druh	Stav	Počet zvířecích těl nebo balíků	čisté váhy kg	zvířecích těl	kusů masa	balíků	na svalovce: částí těl nebo vepřového masa	chemickou zkouškou	zvířecích těl	kusů masa	balíků	Váha (po odečtení váhy ve sl. 27) kg
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
1	*20*	*2. I.*	*Holandsko*	*X. Y.*	*X. Y.*	*hovězí maso*	*čerstvé*	*100 zvířecích těl*	*24.000*	*100*	—	—	—	—	*99*	—	—	*23.700*

Vzor 2.

o prohlídce masa.

Rok.....

1 o								Důvody pozastavení	Z pozastavených zásilek nebo částí bylo			Z prohlíženého bylo dobrovolně vzato zpět		Poznámky	Podpis prohlížitele a datum konečné prohlídky
pozastaveno															
celých				jen změněné části								po	bez		
zvířecích těl	kusů masa	balíků	váha	zvířecích těl	kusů masa	balíků	Váha pozastavených částí		odmítnuto	propuštěno k techn. zpracování	neškodně odstraněno	pozastavení			
			kg				kg		kg			kg			
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35
1	—	—	*260*	—	—	—	—	*Slabá uhřivost*	*260*	—	—	—	—		
—	—	—	—	*4*	—	—	*10*	*Tuberkulosa mízních uzlin kořenů plic*	—	—	*10*				
—	—	—	—	*10*	—	—	*30*	*Znečištění*	—	—	*30*				